

"Die Sternentaler"
(in kroatischer Sprache)

ZVIJEZDANI ZLATNICI

Bila jednom jedna mala djevojčica, kojoj su umrli i otac i majka. Ona je bila tako siromašna, da više nije imala sobicu za stanovati, niti krevetić za spavati. Na poslijetku nije više ništa imala, osim odjeće na sebi i komadića kruha u ruci, kojeg joj je darovalo jedno sućutno srce. Djevojčica je bila dobra i pobožna. Od cijelog svijeta napuštena, vjerujući u dragog Boga, uputila se u svijet. Na putu je susrela siromašnog čovjeka, koji joj reče: "Ah, daj mi nešto za jesti. Jako sam gladan." Djevojčica mu pruži cijeli komadić kruha i isprati ga riječima: " Bog ti blagoslovio", te krene dalje. Kad joj pridje uplakano dijete i reče: "Tako mi je zima za glavu. Daj mi nešto, da je pokrijem", djevojčica je skinula svoju kapicu i dala ju djetetu. Nakon nekog vremena sretne dijete bez kaputića, i jer mu je bilo hladno, djevojčica mu dade svoj kaputić. I kad je opet jedno dijete molilo suknjicu, ona mu je dala svoju. Djevojčica je stigla u šumu. Pao je mrak. Kad opet jedno dijete zamoli je košuljicu. Pobožna djevojčica se zamisli: "Noć je i nitko te ne vidi, možeš dati svoju košuljicu." Djevojčica skine košuljicu i daruje ju djetetu. Kako je stajala i ništa na šbi nije imala, odjednom počnu s neba padati zvijezde. Bili su to pravi sjajni zlatnici. I tek što je darovala svoju košuljicu, bila je obučena u novoj, od najbolje tkanine. Djevojčica raširi košuljicu i sakupi zlatnike, koji su pali s neba. Bila je bogata, dok je živjela.